

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1353/2008

z dnia 18 grudnia 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 74/2004 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz białynny pościelowej z bawełny pochodzącej z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 74/2004⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz białynny pościelowej objętej kodami CN ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 oraz ex 6302 32 90, pochodzącej z Indii. Stawka cła wynosi pomiędzy 4,4 % a 10,4 % dla poszczególnych przedsiębiorstw wybranych do próby statystycznej; średnia stawka dla przedsiębiorstw współpracujących wynosi 7,6 %, a stawka cła rezydualnego wynosi 10,4 %.

1.2. Wszczęcie z urzędu częściowego przeglądu okresowego

- (2) W wyniku nałożenia ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii złożył wnioski dowodzące, iż okoliczności dotyczące dwóch programów subsydiów („program paszportowego uprawnienia celnego” – Duty Entitlement Passbook Scheme – oraz program zwolnień z podatku dochodowego w oparciu o sekcję 80HHC Ustawy o podatku dochodowym (Income Tax Act)) uległy trwałej zmianie. Władze twierdziły, że poziom subsydiowania prawdopodobnie zmalał, a zatem środki, które zostały wprowadzone częściowo w oparciu o te programy, powinny zostać poddane przeglądowi.

- (3) Komisja zbadała dowody przedstawione przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do rozpoczęcia przeglądu zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła z urzędu częściowy przegląd okresowy obowiązujących środków poprzez opublikowanie zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

- (4) Celem niniejszego dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego jest ocena potrzeby kontynuowania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub obu rzekomo zmienionych programów subsydiów w przypadkach, w których dostarczono odpowiednie dowody zgodnie z właściwymi wymogami zawiadomienia o wszczęciu postępowania. W zależności od ustaleń w dochodzeniu podda się również ocenie potrzebę przeglądu środków stosowanych w stosunku do pozostałych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu pierwotnym i/lub środków rezydualnych stosowanych wobec wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

1.3. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym

- (5) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 października 2006 r. do dnia 30 września 2007 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

1.4. Strony objęte dochodzeniem

- (6) Komisja poinformowała oficjalnie o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego rząd Indii oraz tych producentów eksportujących z Indii, którzy współpracowali przy wcześniejszym dochodzeniu i co do których ustalono, że korzystali z jednego lub dwóch rzekomo zmienionych programu subsydiów, i którzy zostali wskazani w zawiadomieniu o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego, jak

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 12 z 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 230 z 2.10.2007, s. 5.

również przedstawiciele przemysłu wspólnotowego. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i złożenia wniosku o przesłuchanie. Przedłożone przez strony pisemne i ustne komentarze zostały rozpatrzone i wzięte pod uwagę w przypadkach, w których uznano to za stosowne.

- (7) Biorąc pod uwagę ewidentnie dużą liczbę stron uczestniczących w niniejszym przeglądzie, w dochodzeniu dotyczącym subsydiowania zaproponowano zastosowanie próby statystycznej zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (8) W celu umożliwienia Komisji dokonania wyboru próby statystycznej przedsiębiorstw, zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, do eksporterów i przedstawicieli działających we własnym imieniu skierowano wezwanie do zgłoszenia się i dostarczenia podstawowych informacji dotyczących osiągniętych przez nich zysków z działalności eksportowej oraz działalności prowadzonej na rynku krajowym, szczególnych programów subsydiów, oraz nazw i obszaru działalności wszystkich powiązanych przedsiębiorstw, w okresie trzech tygodni od daty rozpoczęcia postępowania. Władze Indii również zostały poinformowane o gromadzeniu informacji do próby.
- (9) W odpowiedzi zgłosiło się ponad 80 przedsiębiorstw, które dostarczyły informacje wymagane do próby. Przedsiębiorstwa te reprezentowały 95 % łącznego wywozu z Indii do Wspólnoty w okresie objętym próbą.
- (10) Zważywszy na dużą liczbę przedsiębiorstw, po konsultacjach z przemysłem wspólnotowym, indyjskim stowarzyszeniem włókienniczym Texprocil oraz z rządem Indii, wybrano próbę 11 przedsiębiorstw eksportujących oraz grup reprezentujących największe ilości wywozu do Wspólnoty.
- (11) Próba ta reprezentowała 64 % łącznego wywozu produktu objętego postępowaniem z Indii do Wspólnoty w okresie objętym próbą (od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r.). Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego wybrana próba reprezentowała największe możliwe reprezentatywne wielkości wywozu, który mógł zostać właściwie zbadany w dostępnym czasie.
- (12) Cztery przedsiębiorstwa niewybrane do próby złożyły wnioski o ustalenie indywidualnych marginesów subsydiów zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jednakże w związku z dużą ilością wniosków i przedsiębiorstw wybranych do próby stwierdzono, że badania indywidualne będą nadmiernie uciążliwe w rozumieniu art. 27 ust. 3 i że uniemożliwią zakończenie dochodzenia w odpowiednim czasie. Wnioski o ustalenie indywidualnych marginesów dla tych czterech przedsiębiorstw niewybranych do próby zostały zatem odrzucone.
- (13) W trakcie dochodzenia stwierdzono, że dwa powiązane przedsiębiorstwa dwóch przedsiębiorstw eksportujących wybranych do próby nie produkowały, nie wywoziły

ani nie sprzedawały na rynku krajowym produktu objętego postępowaniem w ODP. Nie wyraziły również zamiaru prowadzenia takiej działalności w przyszłości. Zdecydowano zatem o wyłączeniu tych powiązanych przedsiębiorstw z próby oraz z wyliczeń indywidualnego marginesu subsydiowania.

- (14) Przedsiębiorstwa niewłączone do próby zostały poinformowane, że jakiegokolwiek cło wyrównawcze o charakterze antysubsydijnym na wywożone przez nie produkty zostanie naliczone zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, czyli nie będzie przekraczać średniej ważonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, ustanowionej dla przedsiębiorstw wybranych do próby.
- (15) Przedsiębiorstwa, które nie zgłosiły się w okresie wyznaczonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, nie zostały uznane za strony zainteresowane.
- (16) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od wszystkich producentów eksportujących z Indii wybranych do próby.
- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia subsydiowania. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w miejscu prowadzenia działalności następujących zainteresowanych stron:
Rząd Indii
— Ministerstwo Handlu, Nowe Delhi.
Producenci eksportujący w Indiach
— Anunay Fab. Limited, Ahmedabad,
— Brijmohan Purusottamdas, Bombaj i Incotex Impex Pvt. Limited, Bombaj,
— Divya Global Pvt. Ltd., Bombaj,
— Intex Exports, Pattex Exports i Sunny Made-ups, Bombaj,
— Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise i Texcellence Overseas, Ahmedabad i Bombaj,
— Madhu Industries Limited i Madhu International, Ahmedabad,
— Mahalaxmi Exports i Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad,
— Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Bombaj,
— Prem Textiles, Indore,
— The Bombay Dyeing i Manufacturing Co. Ltd., N W Exports Limited i Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Bombaj,
— Vigneshwara Exports Limited, Bombaj.

1.5. Ujawnienie i uwagi w sprawie procedury

- (18) Rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierzano wnioskować o zmianę stosowanych stawek cła oraz o dalsze stosowanie obowiązujących środków. Strony te miały również odpowiednią ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie wzięte pod uwagę, jak podano niżej.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (19) Produktem objętym przeglądem jest bielizna pościelowa z włókien bawełnianych czystych lub z domieszką włókien sztucznych lub lnu (przy czym len nie może być włóknem dominującym), bielona, farbowana lub z nadrukiem, pochodząca z Indii („produkt objęty postępowaniem”), obecnie sklasyfikowana w ramach kodów CN ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 i ex 6302 32 90, jak określono w pierwotnym dochodzeniu.

3. SUBSYDIA

3.1. Wprowadzenie

- (20) Na podstawie dostępnych informacji i odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje przypuszczenie, że dotyczą one udzielania subsydiów:

Programy subsydiowania przeanalizowane w dochodzeniu pierwotnym:

- 1) Program paszportowego uprawnienia celnego („Duty Entitlement Passbook Scheme – DEPB”).
- 2) Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów („Duty-Free Replenishment Certificate – DFRC”)/Pozwolenie na przywóz bezcłowy („Duty Free Imports Authorisation – DFIA”).
- 3) Program wspierania wywozu dóbr inwestycyjnych promujący („Export Promotion Capital Goods – EPCG”).
- 4) System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu („Advance Licence Scheme – ALS”)/Program zezwoleń zaliczkowych („Advance Authorization Scheme – AAS”).
- 5) Produkcyjne Strefy Eksportowe („Export Processing Zones – EPZ”)/Jednostki Eksportowe („Export Oriented Units – EOU”).
- 6) System zwolnień od podatku dochodowego („Income Tax Exemptions Scheme – ITES”).

Programy subsydiowania nieprzeanalizowane w dochodzeniu pierwotnym:

- 7) Program ceł zwrotnych („Duty Drawback Scheme – DDS”).

- 8) Program dotyczący funduszu rozwoju technologicznego („Technology Upgradation Fund Scheme – TUFSS”).

- 9) Program kredytu eksportowego (przedwysyłkowego i powysyłkowego) („Export Credit Scheme – ECS”).

- (21) Programy wyszczególnione powyżej w pkt 1–5 oparte są na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). Ustawa o handlu zagranicznym upoważnia rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki wywozowej i przywózowej. Ich streszczenia publikowane są następnie w dokumentach „Polityka wywozowa i przywózowa”, które Ministerstwo ds. Handlu wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje. Jeden z dokumentów „Polityki wywozowej i przywózowej” dotyczy ODP i produktu objętego postępowaniem, tj. pięcioletni plan dotyczący okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. (zwany dalej „polityką EXIM 04-09”). Dodatkowo w „Podręczniku procedur – od 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” („t. I podręcznika procedur 04-09”) rząd Indii przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM w latach 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie aktualizowany.

- (22) System zwolnień z podatku dochodowego opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r. („Income Tax Act of 1961”), która jest zmieniana co roku przez ustawę o finansach („Finance Act”).

- (23) Program ceł zwrotnych opiera się na sekcji 75 Prawa celnego z 1962 r., sekcji 37 ust. 2 ppkt (xvi) Ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r. („Excise Act 1944”) oraz na sekcji 93A i 94 Ustawy o finansach z 1994 r. („Finance Act 1994”). Jest to nowy program, który nie był przedmiotem wcześniejszego dochodzenia.

- (24) Program dotyczący funduszu rozwoju technologicznego opiera się na rozporządzeniu Ministra ds. Włókiennictwa rządu Indii opublikowanym w Dzienniku Ustaw Indii („Official Gazette of India”) część nadzwyczajna I sekcja I z dnia 31 marca 1999 r. Jest to nowy program, który nie był przedmiotem wcześniejszego dochodzenia.

- (25) Program wspierania wywozu dóbr inwestycyjnych opiera się na treści sekcji 21 i 35A Ustawy o bankowości z 1949 r., która umożliwia bankowi Reserve Bank of India („RBI”) kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.

- (26) Zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja zaprosiła rząd Indii do dalszych konsultacji dotyczących zmienionych i niezmienionych programów subsydyjnych, jak również tych, które nie były przedmiotem wcześniejszego dochodzenia, w celu określenia rzeczywistej sytuacji w odniesieniu do rzekomych programów subsydyjnych oraz aby wypracować satysfakcjonujące dla wszystkich rozwiązanie. W ślad za tymi konsultacjami, i przy braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do tych programów, Komisja objęła wszystkie te programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

3.2. Poszczególne programy

3.2.1. Program paszportowego uprawnienia celnego (DEPB)

3.2.1.1. Podstawa prawna

- (27) Szczegółowy opis programu DEPB zawarto w ust. 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09.

3.2.1.2. Kwalifikowalność

- (28) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny producent eksportujący lub eksportujące przedsiębiorstwo handlowe.

3.2.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (29) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPB kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPB zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem. Stawki DEPB ustalono w oparciu o standardowe normy nakładów i wyników SION uwzględniające domniemaną zawartość przywozu w nakładach na wywożony produkt oraz wielkość należności celnych za ten domniemany przywóz, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście zapłacone.

- (30) Aby kwalifikować się do świadczeń z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W momencie wywozu eksporter musi przedstawić władzom indyjskim deklarację, że wywóz następuje zgodnie z DEPB. Aby towary mogły zostać wywiezione, indyjskie organy celne wydają w trakcie wysyłki wywozowy dokument przewozowy. Dokument ten określa wysokość kredytu, który zostanie przyznany w ramach DEPB dla tej transakcji, a zatem eksporter wie, jakiego rodzaju świadczenie otrzyma w tym czasie.

- (31) Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania kredytu w ramach DEPB. Stawką DEPB stosowaną do obliczenia kwoty świadczenia jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej. W ODP miał miejsce wyjątkowy wzrost stawek DEPB stosowanych z mocą wsteczną, zwiększając w ten sposób świadczenia z DEPB dla eksporterów między dniem 1 kwietnia 2007 r. a dniem 12 lipca 2008 r. Nie można jednakże zakładać, w oparciu o zasadę pewności prawnej, wdrożenia z mocą wsteczną zmniejszonych stawek DEPB na zasadzie negatywnej decyzji administracyjnej. Można zatem stwierdzić, że zdolność rządu indyjskiego do zmniejszenia z mocą wsteczną poziomu świadczeń jest ograniczona.

- (32) Kredyty uzyskane z programu DEPB są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 12 miesięcy

od daty wydania. Mogą być przeznaczone na zapłatę ceł związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Produkty przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub są wykorzystane do innych celów.

- (33) Wnioski o kredyty z programu DEPB przesyła się drogą elektroniczną i mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. *De facto* nie istnieją ścisłe terminy wnioskowania o kredyty z DEPB. Elektroniczny system wykorzystywany do zarządzania programem DEPB nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych wykraczających poza terminy składania wniosków wskazane w rozdziale 4.47 HOP I 04-09. Ponadto, jak to zostało jasno określone w rozdziale 9.3 HOP I 04-09, wnioski otrzymane po terminie mogą być zawsze rozważone z uwzględnieniem niewielkiej kary (10 % przysługującej kwoty).

- (34) O ile stawka DEPB dotycząca wywozu produktu objętego postępowaniem w okresie dochodzenia pierwotnego wynosiła 8 %, o tyle na początku ODP wynosiła ona jedynie 3,7 % i została zmieniona w ODP na 6,7 % (w dniu 12 lipca 2007 r.), z wyjątkowym zastosowaniem do wywozu od dnia 1 kwietnia 2007 r.

3.2.1.4. Uwagi do ujawnionych informacji

- (35) Rząd Indii i Texprocil twierdziły, że stosowanie programu DEPB nie wiązało się z nadmiernymi umorzeniami, w związku z czym program ten nie powinien być objęty środkami wyrównawczymi. W świetle wniosków przedstawionych w motywie 38 argument ten zostaje odrzucony. Z wniosków tych wynika, że omawiany program nie może być uważany za dozwolony system ceł zwrotnych lub system substytucji ceł zwrotnych w znaczeniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załączników I lit. i), II i III do rozporządzenia podstawowego. W związku z tym cała kwota ceł niepobranych stanowi podstawę środków wyrównawczych.

3.2.1.5. Wnioski

- (36) Program DEPB zapewnia uzyskanie subsydiów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyty z DEPB stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż kredyty te zostaną w końcu wykorzystane jako wyrównanie ceł przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki w ramach DEPB zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.

- (37) Prawo do kredytów z DEPB, w myśl przepisów prawa, jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, w związku z czym ustalono, że ma ono charakter szczególny i jako takie podlega środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (38) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system ceł zwrotnych czy system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania materiałów przywożonych na zasadach bezcłowych w procesie produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które materiały są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w znaczeniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPB niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek materiały. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie materiały ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPB.
- ### 3.2.1.6. Obliczenie kwoty subsydium
- (39) Zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, wysokość kredytu przyznanego z DEPB w odniesieniu do tej konkretnej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. Ponadto współpracujący producenci eksportujący księgowali kredyty otrzymane z DEPB zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód w momencie dokonywania transakcji wywozowej.
- (40) Aby uwzględnić skutki realizowanego z mocą wsteczną wzrostu stawek, wartość kredytów z DEPB zaksięgowanych w celu wywozu dokonanego między dniem 1 kwietnia a dniem 12 lipca 2007 r. została w odpowiednich przypadkach podniesiona, jako że rzeczywiste korzyści, do jakich przedsiębiorstwa będą uprawnione, otrzymując kredyt od rządu Indii, są wyższe niż te oficjalnie zgłoszone w momencie wywozu.
- (41) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydium wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (42) Przedstawiono wiele uwag dotyczących niektórych szczegółów obliczenia korzyści uzyskiwanych w ramach DEPB. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane uwagi zostały uznane za uzasadnione.
- (43) W odróżnieniu od tego, co utrzymują niektórzy producenci eksportujący, nawet środki w ramach DEPBS generowane poprzez wywóz produktów nieobjętych postępowaniem musiały zostać uwzględnione przy ustalaniu kwoty środków DEPBS stanowiących podstawę środków wyrównawczych. W ramach DEPBS nie ma obowiązku wykorzystania środków wyłącznie na bezcłowy przywóz materiałów stosowanych do produkcji danego produktu. Wręcz przeciwnie, środki z DEPBS mogą być przenoszone bez ograniczeń, a nawet mogą być sprzedane i wykorzystane na przywóz jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe (materiały wykorzystane do produkcji produktu objętego postępowaniem należą do tej kategorii), z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może korzystać ze wszystkich środków przyznanych w ramach DEPBS.
- (44) W ODP pięć przedsiębiorstw z próby statystycznej skorzystało z programu DEPB, uzyskując marginesy subsydiów w wysokości od 0,15 % do 3,96 %.
- ### 3.2.2. Pozwolenie na przywóz bezcłowy (DFIA)/Świadectwo bezcłowego uzupełnienia zapasów (DFRC)
- #### 3.2.2.1. Podstawa prawna
- (45) Szczegółowy opis DFIA zawarto w rozdziale 4 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 HOP I 04-09. Program został wprowadzony dnia 1 maja 2006 r. i zastąpił program DFRC, który został zniwelowany przez środki wyrównawcze wprowadzone rozporządzeniem pierwotnym.
- #### 3.2.2.2. Kwalifikowalność
- (46) DFIA wydaje się eksportującym przedsiębiorstwom handlowym lub producentom eksportującym w celu wwiezienia materiałów do produkcji używanych do wytworzenia towarów przeznaczonych do wywozu bez pobierania cła podstawowego, dodatkowych ceł, podatku edukacyjnego, cła antydumpingowego oraz cła ochronnego.

3.2.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (47) DFIA jest programem stosowanym zarówno przed, jak i po wywozie, który pozwala na przywóz towarów określonych w oparciu o normy SION, które jednakże w przypadku zbywalnych DFIA nie muszą być bezwzględnie zastosowane w wytwarzaniu produktów przeznaczonych do wywozu.
- (48) DFIA obejmuje wyłącznie przywóz materiałów do produkcji wyszczególnionych w SION. Pozwolenie na przywóz jest ograniczone do ilości i wartości wskazanej w SION, na odpowiedni wniosek może być jednak zmienione przez władze regionalne.
- (49) Wymóg wywozu podlega obowiązkowej minimalnej 20-procentowej wartości dodanej. Wywozu można dokonać w oczekiwaniu na pozwolenie DFIA; w takim przypadku pozwolenie na przywóz jest określone proporcjonalnie do tymczasowego wywozu.
- (50) Po spełnieniu obowiązku wywozowego eksporter może wnioskować o przeniesienie pozwolenia DFIA, co w praktyce oznacza zezwolenie na sprzedaż na rynku pozwolenia na przywóz bezcłowy.

3.2.2.4. Uwagi do ujawnionych informacji

- (51) Rząd Indii i Texprocil argumentowały, iż DRFC jest zgodnym z prawem programem substytucji cel zwrotnych z tego względu, iż umożliwia uzupełnienie materiałów wykorzystanych w produkcji wywożonym oraz jest uważany za uzasadniony, skuteczny i oparty na powszechnie akceptowanych praktykach handlowych w Indiach. Ponieważ ilość, jakość, właściwości techniczne i specyfikacje są identyczne z tymi, które charakteryzowały materiały wykorzystane w produkcji wywożonym, zdaniem rządu Indii i Texprocilu system nie narusza postanowień porozumienia dotyczącego subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM). Ponadto rząd Indii i Texprocil argumentowały, iż podczas oceny, czy system stanowi zgodny z prawem system substytucji cel zwrotnych, należy wziąć pod uwagę rodzaj wwożonego towaru, a nie osobę importera. Ponadto stwierdzono, że ze strony rządowej nie zostały przyznane żadne dodatkowe świadczenia. Twierdzono, że z tego względu program nie jest podstawą środków wyrównawczych. Nie dostarczono dowodów na poparcie tych argumentów, w związku z czym zostają one odrzucone w świetle ustaleń znajdujących się w motywach 52–55, że żaden z podsystemów nie jest uważany za dopuszczalny system cel zwrotnych lub system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załączników I lit. i), II i III do rozporządzenia podstawowego. W związku z tym cała kwota korzyści jest podstawą środków wyrównawczych.

3.2.2.5. Wnioski

- (52) Chociaż istnieją pewne różnice między stosowaniem nowego programu DFIA w porównaniu do programu DFRC, który został zniwelowany przez środki wyrówna-

wcze, nowy program DFIA należy uznać za kontynuację programu DFRC, ponieważ kontynuuje on główne elementy DFRC.

- (53) Zarówno DFRC, jak i DFIA są programami subsydiów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tj. świadczeniem pieniężnym w formie dotacji. Obejmują one bezpośredni przepływ funduszy, ponieważ mogą zostać sprzedane i zamienione na gotówkę lub wykorzystane w celu odliczenia cła, tym samym powodując rezygnację rządu Indii z wpływów, które w innym przypadku zostałyby pobrane. Ponadto DFRC oraz DFIA przynoszą eksporterowi korzyści, gdyż poprawiają jego płynność finansową.
- (54) Zarówno DFRC, jak i DFIA są prawnie uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i dlatego uważane są za mające charakter szczególny i stanowiące podstawę środków wyrównawczych na mocy art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Ponadto żaden z tych programów nie może być uznany za dopuszczalny system cel zwrotnych ani za system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady cel zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji cel zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. W szczególności: (i) umożliwiają one zwrot *ex post* lub zwrot opłat przywozowych w stosunku do materiałów do produkcji wykorzystywanych w procesie produkcji innego produktu; (ii) brakuje systemu lub procedur stwierdzających, czy materiały do produkcji zostały wykorzystane w procesie wytwarzania produktu przeznaczonego do wywozu, a jeżeli tak, to które, oraz czy nie doszło do nadpłaty świadczeń w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego; oraz (iii) zbywalność certyfikatów/pozwoleń oznacza, że eksporter, któremu przyznano DFRC lub DFIA, nie podlega obowiązkowi wykorzystania zaświadczenia do przywozu materiałów do produkcji.

3.2.2.6. Obliczenie kwoty subsydium

- (56) W celu określenia korzyści ustalono, że w przeciwieństwie do DEPB, licencje DFRC oraz DFIA nie mają wartości referencyjnej ani nie są oprocentowane. Licencja wskazuje całkowitą wartość dozwolonych materiałów, które mają być przywiezione oraz maksymalną całkowitą wartość CIF tego przywozu. W konsekwencji korzyść nie jest znana w momencie przywozu i może zostać określona i zaksięgowana dopiero po wykorzystaniu licencji dla celów przywozu lub jej sprzedaży.
- (57) A zatem, w przypadkach gdy licencje zostały użyte w celu przywozu, korzyść dla przedsiębiorców została obliczona na podstawie wielkości niepobraných cel przywozowych. W przypadkach gdy licencje zostały przeniesione (sprzedane), korzyść została obliczona na podstawie przychodów z takiej sprzedaży w czasie ODP.

- (58) W dochodzeniu ustalono, że pięć przedsiębiorstw dokonujących wywozu w ramach DFRC i/lub DFIA sprzedało swoje pozwolenia/certyfikaty stronom trzecim.
- (59) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że wykorzystał swoje pozwolenia DFI jako substytucję ceł zwrotnych i że nie skorzystał z nadmiernego umorzenia ceł przywozowych w ramach tej konkretnej licencji. W dochodzeniu ustalono, że ilości przywożone i wywożone w ramach tej konkretnej licencji nie zostały wyczerpane oraz że licencja nie została zamknięta i zweryfikowana zgodnie z zasadami opisanymi w polityce EXIM. W związku z powyższym oraz biorąc pod uwagę ustalenia poczynione w motywie 55, stwierdzono, że przedsiębiorstwo nie mogło udowodnić, że nie zastosowano nadmiernego umorzenia w ramach tej konkretnej licencji. Całą kwotę ceł zaoszczędzoną na przywozie dokonanym w ramach tej licencji uznaje się zatem za subsyduium, w związku z czym argument został odrzucony.
- (60) W przypadkach uzasadnionych rozszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsyduium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych korzyści, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsyduium przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsyduium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (61) Przedstawiono kilka uwag dotyczących niektórych szczegółów obliczenia korzyści uzyskiwanych w ramach DFRC/DFIA. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane uwagi zostały uznane za uzasadnione.
- (62) W odróżnieniu od tego, co utrzymują niektórzy producenci eksportujący, nawet środki w ramach DFRC/DFIA, generowane poprzez wywóz produktów nieobjętych postępowaniem, musiały zostać uwzględnione przy ustalaniu kwoty środków stanowiących podstawę środków wyrównawczych. W ramach DFRC/DFIA nie ma jednak obowiązku wykorzystania środków pochodzących z tego systemu wyłącznie na bezcłowy przywóz materiałów stosowanych do produkcji danego produktu. Wręcz przeciwnie, środki z DFRC/DFIA są przenoszone bez ograniczeń, a nawet mogą być sprzedane i wykorzystane do przywozu jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe (materiały używane do produkcji produktu objętego postępowaniem należą do tej kategorii), z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może korzystać z wszystkich środków generowanych w ramach DFRC/DFIA.
- (63) Ustalono, że w ODP cztery przedsiębiorstwa wybrane do próby statystycznej skorzystały z tych programów, uzyskując marginesy subsydiów w wysokości od 0,09 % do 2,03 %.
- 3.2.3. Program wspierania wywozu dóbr inwestycyjnych promujący (EPCG)
- 3.2.3.1. Podstawa prawna
- (64) Szczegółowy opis programu EPCG zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 HOP I 04-09.
- 3.2.3.2. Kwalifikowalność
- (65) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksporterzy, handlowcy eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług.
- 3.2.3.3. Zastosowanie w praktyce
- (66) Wobec obowiązku dokonania wywozu rząd Indii wystawia, po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty, licencję EPCG. Licencja ta pozwala na przywóz dóbr inwestycyjnych (nowych oraz – od kwietnia 2003 r. – używanych dóbr inwestycyjnych mających do 10 lat) według obniżonej stawki celnej. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowana była efektywna stawka cła w wysokości 11 % (w tym 10-procentowa dopłata), a w przypadku przywozów o znacznej wartości stosowano zerową stawkę cła. Począwszy od kwietnia 2000 r., program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie. W dniu 9 maja 2008 r., tj. po ODP, rząd Indii ogłosił, że cło należne w związku z przywozem w ramach EPCG zostało obniżone do 3 %.
- (67) Posiadacze licencji EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim przypadku posiadacz licencji EPCG wnioskuje o unieważnienie licencji EPCG. Lokalny producent dóbr inwestycyjnych wskazany w piśmie dotyczącym unieważnienia staje się uprawniony do świadczeń dotyczących kategorii uznanych za wywóz oraz do skorzystania z bezcłowego przywozu komponentów produkcji wymaganych do wytworzenia takich dóbr inwestycyjnych. Jednakże akcyza płatna w związku z zakupem dóbr inwestycyjnych na rynku krajowym przez posiadacza licencji EPCG może zostać zwrócona lub nie jest pobierana. Posiadacz licencji jest nadal odpowiedzialny za spełnienie wymagań związanych z wywozem, które są określone w odniesieniu do ceł referencyjnych zaoszczędzonych od wartości FOB towarów na wywóz.
- 3.2.3.4. Uwagi do ujawnionych informacji
- (68) Rząd Indii twierdził, że brak jest korzyści w przypadku, gdy posiadacz licencji EPCG składa wniosek o unieważnienie jego licencji EPCG i nabywa dobra inwestycyjne na rynku krajowym, ponieważ rząd nie wydał odpowiedniego rozporządzenia przyznającego zwolnienie z zapłaty akcyzy za nabywanie takich dóbr. Rząd Indii potwierdził jednak, że w określonych okolicznościach posiadacz licencji EPCG może nabywać dobra inwestycyjne bez zapłaty akcyzy, tj. w przypadkach, gdy akcyza nie wynika z systemu kredytowego o

nazwie Indyjski centralny podatek od wartości dodanej (Indian Central Value Added Tax (CENVAT)). Ponadto w takich przypadkach dostawca krajowy dóbr inwestycyjnych jest uprawniony do korzyści fiskalnych, które zostaną uwzględnione w cenie dostarczanych dóbr inwestycyjnych. Ponieważ jest to korzyść otrzymywana pod warunkiem dokonywania wywozu, a brak jest zmian w odniesieniu do obowiązku wywozu nałożonym na posiadacza licencji EPCG w przypadku unieważnienia licencji, postanowiono odrzucić ten argument i nie zmieniać począynych ustaleń.

3.2.3.5. Wnioski

- (69) Program EPCG zapewnia uzyskanie subsydiów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zmniejszenie ceł lub, w przypadku zakupów na rynku krajowym, zwrot podatków lub zwolnienie od ich płacenia, stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które byłoby należne w innym przypadku.
- (70) Ponadto redukcja cła przyznaje korzyści eksporterowi, ponieważ zaoszczędzone cła przywózowe poprawiają jego płynność finansową. W przypadku zwrotu akcyzy lub zwolnienia z jej płacenia zwrot lub zwolnienie z tego podatku jest świadczeniem na rzecz eksportera, ponieważ cła zaoszczędzone na zakupie dóbr inwestycyjnych poprawiają jego płynność finansową.
- (71) Ponadto program EPCG jest prawnie uwarunkowany prowadzeniem działalności wywozowej, ponieważ licencji takich nie można uzyskać bez zobowiązania się do eksportu. Program ten uznaje się zatem za subsydlum o charakterze szczególnym, stanowiące podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (72) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu pośrednich podatków akumulowanych na wcześniejszym etapie ani za dopuszczalny system ceł zwrotnych czy za system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Zakres dozwolonych systemów nie obejmuje dóbr inwestycyjnych, jak to opisano w załączniku I lit. h) oraz i) do rozporządzenia podstawowego, ponieważ dobra te nie są wykorzystywane w procesie produkcji towarów przeznaczonych do wywozu. W przypadku zwrotu pośrednich podatków akumulowanych na wcześniejszym etapie należy zauważyć, iż eksporterzy nie byłiby uprawnieni do takiego samego zwrotu, gdyby nie byli związani obowiązkiem wywozu.

3.2.3.6. Obliczenie kwoty subsydlum

- (73) Kwota subsydlum została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w zależności od przypadku, na podstawie niezapłaconego cła od importowanych dóbr inwestycyjnych lub na podstawie niezapłaconego/zwróconego podatku akcyzowego nakładanego na towary zakupione na rynku krajowym rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich dóbr inwestycyjnych. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do ODP, została dostosowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści

odniesionych w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie dochodzenia przeglądownego była właściwa dla wyżej wymienionego celu. Niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydlum zostały odjęte od tej sumy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydlum. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego kwota subsydlum przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydlum jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.

- (74) Przedstawiono wiele uwag dotyczących niektórych szczegółów obliczenia korzyści uzyskiwanych w ramach EPCG. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane uwagi zostały uznane za uzasadnione.
- (75) W odróżnieniu od tego, co utrzymują niektórzy producenci eksportujący, nawet środki w ramach EPCG generowane poprzez wywóz produktów nieobjętych postępowaniem musiały zostać uwzględnione przy ustalaniu kwoty środków stanowiących podstawę środków wyrównawczych. W ramach EPCGS nie ma obowiązku wykorzystania środków pochodzących z tego systemu wyłącznie na bezcłowy przywóz materiałów stosowanych do produkcji danego produktu. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może korzystać z wszystkich środków generowanych w ramach EPCG.
- (76) W ODP cztery przedsiębiorstwa z próby statystycznej skorzystały z tego programu, uzyskując marginesy subsydlum w wysokości do 1,45 %; w przypadku jednego przedsiębiorstwa korzyść została uznana za nieznaczną.

3.2.4. System zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu (ALS)/System zezwoleń zaliczkowych (AAS)

3.2.4.1. Podstawa prawna

- (77) Szczegółowy opis programu znajduje się w ust. od 4.1.1–4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach od 4.1–4.30 HOP I 04-09. Program ten został nazwany „Systemem zezwoleń zaliczkowych dotyczących wywozu” w trakcie poprzedniego dochodzenia przeglądownego, które doprowadziło do nałożenia obecnie obowiązujących ostatecznych ceł wyrównawczych.

3.2.4.2. Kwalifikowalność

- (78) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 79. Podprogramy te różnią się, między innymi, zakresem kwalifikowalności. Przetwórcy eksporterzy i handlowcy eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi mają prawo do AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do AAS z tytułu dostaw pośrednich. Głównym wykonawcom, zaopatrującym kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 polityki EXIM 04-09, takim jak dostawcy do jednostek

zorientowanych na wywóz („EOU”), przysługuje AAS na kategorii „uznawane za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim producentów eksporterów przysługują świadczenia na kategorii uznane za wywóz w ramach podprogramów Zamówień wcześniejszego uwolnienia („Advance Release Order – ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

3.2.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (79) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w następujących przypadkach:

Wywóz fizyczny: Jest to główny podprogram. Umożliwia bezcłowy przywóz materiałów wykorzystywanych w produkcji konkretnego docelowego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt eksportowy musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu znajduje się wyszczególniona ulga przywózowa oraz obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego na wywóz.

Zapotrzebowanie roczne: Pozwolenie takie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami zbliżonymi). Posiadacz pozwolenia może – do pewnej wartości progowej ustalonej na podstawie jego działalności eksportowej z poprzednich okresów – sprowadzać bezcłowo wszelkie materiały do produkcji, jakie zostaną wykorzystane do wytwarzania wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła.

Dostawy pośrednie: Ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksportujący wytwarza produkt pośredni. Może on dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i zobowiązany jest dokonać wywozu gotowego produktu.

Kategoria „uznane za wywóz”: Podprogram ten umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji niezbędnych do wytworzenia towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”).

ARO: Posiadacz AAS zamierzający pozyskać materiały do produkcji ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach pozwolenia zaliczkowe nabierają mocy ARO i są przy-

znawane lokalnemu dostawcy przy dostawie artykułów wymienionych w tych zamówieniach. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z zapisem ustępu 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). Mechanizm ARO refunduje podatki i cła dostawcy zamiast refundować je eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Refundacja podatków/ceł możliwa jest zarówno dla materiałów do produkcji wytwarzanych lokalnie, jak i pozyskanych z przywozu.

Krajowa akredytywa otwarta (przez nabywcę na rzecz sprzedawcy, tj. obopólna): Także ten podprogram ten obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza pozwolenia zaliczkowego. Posiadacz pozwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego pozwolenie zostanie unieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z zapisem w ustępie 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrot ostatecznego podatku akcyzowego).

- (80) Ustalono, iż w ODP dwóch współpracujących eksporterów uzyskało korzyści z dwóch ww. podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie: (i) ALS/AAS z tytułu wywozu fizycznego; oraz (ii) ALS przeznaczone na dostawy pośrednie. W związku z tym uznano, nie zachodzi potrzeba analizy tych pozostałych podprogramów pod kątem podlegania środkom wyrównawczym.
- (81) W związku z nałożeniem obecnie obowiązujących ostatecznych ceł wyrównawczych rząd Indii zmienił system weryfikacyjny stosowany wobec ALS/AAS. W celu umożliwienia przeprowadzenia weryfikacji przez władze Indii posiadacz pozwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „rzeczywistej i rzetelnej dokumentacji dotyczącej wykorzystania i przeznaczenia towarów bezcłowo przywiezionych/zakupionych na rynku krajowym” w określonej formie (rozdział 4.26, 4.30 i dodatek 23 HOP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistej konsumpcji. Rejestr ten musi podlegać weryfikacji przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Niemniej jednak ww. przepisy dotyczą tylko pozwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja 2005 r. lub po tej dacie. W przypadku wszystkich pozwoleń lub licencji zaliczkowych wydanych przed tą datą posiadacze licencji są zobowiązani do stosowania wcześniej obowiązujących przepisów weryfikacyjnych, tj. do prowadzenia rzeczywistej i rzetelnej dokumentacji dotyczącej wykorzystania i przeznaczenia towarów przywiezionych w ramach każdego zezwolenia w formie określonej w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 HOP I 02-07).

- (82) W odniesieniu do podprogramów stosowanych w ODP przez dwóch producentów eksportujących wybranych do próby, tj. dotyczących wywozu fizycznego i dostaw pośrednich, zarówno ulga przywózowa, jak i zobowiązanie wywozowe są ustalane wartościowo i ilościowo przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści pozwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu pozwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt objęty postępowaniem, i są publikowane w HOP II 04-09.
- (83) Przywożone materiały do produkcji nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (24 miesiące z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy).
- #### 3.2.4.4. Uwagi do ujawnionych informacji
- (84) Rząd Indii twierdził, że posiadał należyty system weryfikacji programu, zgodnie z dodatkiem 23 do HOP I 04-09, oraz że w związku ze stosowaniem ALS/AAS nie wystąpiły żadne nadmierne umorzenia. Argumentowano, iż z tego powodu program nie podlega środkom wyrównawczym. Nie dostarczono nowych dowodów na poparcie tych twierdzeń, w związku z czym argument ten jest odrzucony w świetle ustaleń, że żaden z podprogramów nie może być uznany za dozwolony system ceł zwrotnych lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załączników II i III do rozporządzenia podstawowego, ponieważ brak było należytego systemu weryfikacji.
- (85) Ponadto, zgodnie z załącznikiem II część II pkt 5 i załącznikiem III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego, w przypadkach, w których ustalono brak należytego systemu weryfikacji, problem może być rozwiązany przez prowadzenie przez kraj wywozu dalszych badań w celu wykazania, czy miała miejsce nadpłata. Ponieważ tego typu badania nie zostały przeprowadzone przed wizytami weryfikacyjnymi oraz nie udowodniono, że nie wystąpiły nadpłaty, argumenty te zostały odrzucone.
- #### 3.2.4.5. Wnioski
- (86) Zwolnienie z ceł przywózowych stanowi subsydlum w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. finansowy wkład rządu Indii, który przekazał świadczenie na rzecz eksporterów.
- (87) Ponadto fizyczny wywóz w ramach ALS/AAS oraz ALS na dostawy pośrednie są według prawa wyraźnie uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej, w związku z czym uznano je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (88) Żaden z trzech podprogramów wykorzystywanych w niniejszym przypadku, fizyczny wywóz w ramach ALS/AAS oraz ALS na dostawy pośrednie nie może być uznany za dozwolony system ceł zwrotnych lub system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady ceł zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego.
- (89) W przypadku producenta eksportującego, który korzystał z AAS, w dochodzeniu ustalono, że nowe wymagania weryfikacyjne wprowadzone przez rząd Indii nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce, jako że pozwolenia nie zostały zamknięte do momentu weryfikacji, a w związku z tym nie zostały zweryfikowane zgodnie z zasadami wprowadzonymi przez politykę EXIM. W związku z powyższym przedsiębiorstwo nie mogło dowieść, że nie skorzystało z nadmiernych umorzeń w ramach tego konkretnego pozwolenia. Całą kwotę ceł zaoszczędzoną na przywozie dokonanym w ramach tego pozwolenia uznaje się zatem za subsydlum.
- (90) Rząd Indii nie zastosował skutecznie ani systemu, ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji były zużyte do wytworzenia produktu przeznaczonego na wywóz (załącznik II część II pkt 4 do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów substytucji ceł zwrotnych – załącznik III część II pkt 2 do rozporządzenia podstawowego). Norm SION jako takich nie można uznać za system weryfikacji rzeczywistego zużycia, jako że materiały do produkcji sprowadzone bezcłowo w ramach pozwoleń/licencji z różnymi współczynnikami produktywności SION są włączone w ten sam proces produkcyjny towaru przeznaczonego na wywóz. Taka procedura nie daje rządowi Indii możliwości dostatecznie precyzyjnego sprawdzenia, jakie ilości materiałów zostały zużyte w produkcji na wywóz i z jakimi standardami SION powinny być one porównywane.
- (91) Ponadto rząd Indii nie przeprowadził skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistej konsumpcji lub kontrola taka nie została zakończona. Dodatkowo rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na faktycznie wykorzystywanych materiałach do produkcji, pomimo że czynność ta powinna być normalnie przeprowadzona w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego).
- (92) Uwzględniając powyższe, dwa omówione podprogramy podlegają środkom wyrównawczym.

3.2.4.6. Obliczenie kwoty subsydium

- (93) Przy braku dozwolonego systemu ceł zwrotnych lub systemu substytucji ceł zwrotnych świadczenie stanowiące podstawę środków wyrównawczych jest równoważne umorzeniu całkowitych należności celnych, zwyczajowo należnych w przywozie materiałów do produkcji. W tym kontekście należy zauważyć, że rozporządzenie podstawowe przewiduje nie tylko wyrównanie „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) do rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku warunki te nie zostały jednak spełnione. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów ceł zwrotnych, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania raczej kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony) niż jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie obciąża organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.
- (94) Kwota subsydium została obliczona w oparciu o umorzone cła przywózowe (podstawowe cło podstawowe i specjalne cło dodatkowe) na materiały przywiezione na podstawie dwóch podprogramów stosowanych w przypadku produktu objętego postępowaniem w ODP. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty obowiązkowo poniesione w celu uzyskania subsydium, w przypadku uzasadnionych roszczeń, potrącono z kwot subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego produktu objętego postępowaniem w ODP jako właściwy mianownik, jako że subsydium zależne jest od prowadzenia działalności wywozowej, a nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych towarów.
- (95) Przedstawiono kilka uwag dotyczących niektórych szczegółów obliczenia korzyści uzyskiwanych w ramach ALS/AAS. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane uwagi zostały uznane za uzasadnione.
- (96) W odróżnieniu od tego, co utrzymują niektórzy producenci eksportujący, nawet środki w ramach ALS/AAS generowane poprzez wywóz produktów nieobjętych postępowaniem musiały zostać uwzględnione przy ustalaniu kwoty środków stanowiących podstawę środków wyrównawczych. W ramach ALS/AAS nie ma obowiązku wykorzystania środków pochodzących z tego systemu wyłącznie na bezcłowy przywóz materiałów stosowanych do produkcji danego produktu. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może korzystać ze wszystkich środków generowanych w ramach ALS/AAS.

- (97) Dwa przedsiębiorstwa z próby statystycznej skorzystały z programów ALS lub AAS, uzyskując korzyści w wysokości od 0,17 % do 1,74 %.

3.2.5. Produkcyjne strefy eksportowe/Jednostki eksportowe (EPZ/EOU)

- (98) Ustalono, że żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie miał siedziby w SSE lub EPZ ani statusu EOU. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.2.6. System zwolnień od podatku dochodowego (ITES)

- (99) W ramach tego programu eksporterzy mogli otrzymać korzyści wynikające z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego nakładanego na zyski ze sprzedaży eksportowej. Podstawy prawne dla tego zwolnienia ustalone zostały w sekcji 80HHC ITA.
- (100) Przepis ten został zniesiony, począwszy od roku podatkowego 2005–2006 (tj. począwszy od roku budżetowego trwającego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), a zatem sekcja 80HHC ITA nie nadaje żadnych korzyści po dniu 31 marca 2004 r. Żaden ze współpracujących producentów eksportujących nie otrzymał korzyści w ramach tego programu w ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.2.7. Program ceł zwrotnych (DDS)

3.2.7.1. Podstawa prawna

- (101) Program ten opiera się na sekcji 75 Prawa celnego z 1962 r., sekcji 37 ust. 2 ppkt (xvi) Ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r. oraz na sekcji 93A i 94 Ustawy o finansach z 1994 r.

3.2.7.2. Kwalifikowalność

- (102) Do korzystania z tego programu jest uprawniony każdy eksporter.

3.2.7.3. Zastosowanie w praktyce

- (103) Istnieją dwa rodzaje stawek ceł zwrotnych określone przez rząd Indii – stawki „ogólnoprzemysłowe” stosowane na zasadzie ryczałtu w stosunku do wszystkich eksporterów danego produktu oraz stawki „firmowe” stosowane w oparciu o poszczególne przedsiębiorstwa dla produktów nieobjętych stawkami „ogólnoprzemysłowymi”. Pierwszy rodzaj (stawki ogólnoprzemysłowe) ma zastosowanie w przypadku produktu objętego postępowaniem.

- (104) Stawki ogólnoprzemysłowe ceł zwrotnych oblicza się jako procent wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie ogólnoprzemysłowe stawki ceł zwrotnych zostały ustalone przez władze indyjskie dla różnych produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem. Ustala się je w oparciu o zakładane podatki pośrednie i opłaty przywózowe pobierane od towarów i usług wykorzystywanych w procesie wytwarzania produktu przeznaczonego na wywóz (cła przywózowe, podatek akcyzowy, podatki za usługi itd.), włącznie z zakładanymi podatkami pośrednimi i opłatami przywózowymi pobieranymi od towarów i usług związanych z wytwarzaniem materiałów do produkcji, bez względu na to, czy podatki te rzeczywiście zostały uiszczone. Kwota DDS podlega maksymalnemu limitowi wartości w stosunku do jednostki produktu przeznaczonego na wywóz. Jeżeli przedsiębiorstwo może otrzymać zwrot części z tych ceł z programu CENVAT, wówczas stawka ceł zwrotnych jest niższa.
- (105) Stawka ceł zwrotnych nałożonych na produkt objęty postępowaniem była zmieniana wielokrotnie w ODP. Do dnia 1 kwietnia 2007 r. stosowane stawki wynosiły od 6,4 % do 6,9 % w zależności od typu produktu, a od dnia 1 września 2007 r. stawki te wynosiły od 9,1 % do 9,8 %. W dniu 13 grudnia 2007 r., tj. po zakończeniu ODP, stawki ceł zwrotnych zostały podniesione do 10,1–10,3 % i zastosowano je z mocą wsteczną od dnia 1 września 2007 r., tj. w ODP.
- (106) Aby kwalifikować się do świadczeń z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Eksporter zobowiązany jest przedstawić władzom Indii w momencie wywozu oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach DDS. Podczas trwania procedury wysyłkowej indyjskie władze celne wystawiają wywózowy dokument przewozowy, umożliwiający wywóz towarów. Dokument ten określa, między innymi, kwotę, która zostanie przyznana w ramach DDS dla tej transakcji wywózowej. Eksporter zna wówczas wysokość świadczenia, które otrzyma, i księguje je na kontach jako ustaloną należność. Po wystawieniu przez władze celne eksportowego dokumentu przewozowego rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu środków na podstawie DDS. Stawką DDS właściwą do obliczenia wysokości przyznanych środków jest zasadniczo stawka obowiązująca w dniu złożenia deklaracji wywózowej. Wzrost z mocą wsteczną stawek ceł zwrotnych miał miejsce w ODP, co zostało uwzględnione w wyliczeniu kwoty subsydium.
- wszystkie programy subsydiowania realizowane przez rząd Indii.
- (108) Twierdzono, że DDS nie jest uwarunkowane wynikami wywozu, ponieważ korzyści przyznawane w ramach tego programu nie są związane z wielkością wywozu osiąganego przez eksporterów. Argument ten zostaje odrzucony, ponieważ wniosek o środki z DDS może być złożony tylko w przypadku wywozu towarów, co wystarcza dla spełnienia kryterium uwarunkowania wynikami wywozu, ustanowionego w art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W świetle powyższych wniosków nie jest konieczne wykazanie, że DDS nie jest subsydem szczególnym w rozumieniu art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego.
- (109) Rząd Indii przekazał informacje, że DDS jest systemem ceł zwrotnych zgodnym z przepisami rozporządzenia podstawowego, a procedura ustalenia ogólnoprzemysłowej stawki ceł zwrotnych była zasadna, skuteczna i oparta na powszechnie akceptowanych praktykach handlowych w kraju eksportującym, zgodnie z załącznikiem II część II pkt 4 i załącznikiem III część II pkt 2. Ponadto, jak ustalono w powyższym motywie 104, procedura dotyczy oszacowania nakładów poniesionych na produkcję, cła importowe i podatki pośrednie w odniesieniu do całego przemysłu. Także zgodnie z informacjami dostarczonymi przez rząd Indii procedura ta nie była wystarczająco precyzyjna. Rząd Indii potwierdził jednak, że na skutek wypośrodkowania kosztów możliwa była sytuacja, w której faktycznie wypłacone cło zwrotne przewyższało faktyczną wysokość cła zapłaconego. Dodatkowo rząd Indii nie przeprowadził głębszej analizy w oparciu o rzeczywiste nakłady, chociaż było to wymagane w normalnych warunkach przy braku skutecznie stosowanego systemu weryfikacji (załącznik II część II pkt 5 i załącznik III część II pkt 3), ani nie wykazał, że nie miały miejsca nadmierne umorzenia. Domniemane podobieństwo weryfikacji z technikami prób określonymi w rozporządzeniu podstawowym pozostaje bez znaczenia, ponieważ próby te wyraźnie odnoszą się do dochodzeń antysubsydyjnych i nie są elementami kryteriów ustanowionych w załącznikach II i III. Z tego względu argumenty te zostały odrzucone.
- (110) Dostarczone informacje wskazywały także, że brak umorzenia nadwyżki mógłby wynikać z faktu, że rząd Indii nie zawarł w DDS wszystkich podatków pośrednich płaconych w Indiach, lecz jedynie centralne podatki pośrednie. Argument ten odrzuca się z tego względu, że zgodnie z załącznikiem II część II pkt 4 i załącznikiem III część II pkt 2 nadmierne nadwyżki ocenia się w ramach szczególnego programu subsydiów.

3.2.7.4. Uwagi do ujawnionych informacji

- (107) Niektóre strony twierdziły, że DDS nie powinien zostać poddany środkom wyrównawczym w niniejszym dochodzeniu, ponieważ program ten nie został w sposób szczególnie wymieniony w kwestionariuszach antysubsydyjnych w początkowej fazie dochodzenia. Argument ten zostaje odrzucony z następujących względów. Celem niniejszego przeglądu, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu, jest „poziom subsydiowania”, które dostarczyło korzyści producentom eksportującym produkt objęty postępowaniem. Przegląd obejmuje zatem

3.2.7.5. Wnioski

- (111) DDS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota cła zwrotnego jest równa dochodowi państwa, z którego zrezygnowano, a która w przeciwnym wypadku zostałaby pobrana i zapłacona rządowi indyjskiemu. Ponadto program DDS zapewnia korzyści eksporterowi.

- (112) Prawo do korzyści z programu DDS, w myśl przepisów prawa, jest uwarunkowane prowadzeniem działalności wywozowej, w związku z czym ustalono, że ma ono charakter szczególny i jako takie podlega środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (113) Pewna liczba stron postępowania twierdziła, że DDS jest systemem ceł zwrotnych zgodnym z przepisami rozporządzenia podstawowego, a zatem korzyści przyznane w ramach tego programu nie powinny podlegać środkom wyrównawczym.
- (114) W postępowaniu ustalono, że program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu podatków pośrednich akumulowanych na wcześniejszym etapie ani za dopuszczalny system ceł zwrotnych czy też za system substytucji ceł zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on ścisłym zasadom określonym w załączniku I lit. h) i i), w załączniku II (wytyczne dotyczące wykorzystania środków w procesie produkcji) oraz w załączniku III (definicja i zasady system substytucji ceł zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie ma obowiązku: (i) prowadzenia dokumentacji księgowej ceł i podatków uiszczanych w związku z przywozem/zakupem na rynku krajowym towarów lub połączonych usług; ani (ii) rzeczywistego wykorzystania tych towarów lub usług w procesie produkcyjnym; ani też (iii) kwota cła zwrotnego nie jest obliczona w związku z rzeczywistymi materiałami do produkcji wykorzystanymi przez eksportera czy też cłami i podatkami rzeczywiście zapłaconymi.
- (115) Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które materiały są wykorzystywane w procesie produkcyjnym produktu przeznaczonego na wywóz lub czy wystąpił nadmierny zwrot krajowych podatków pośrednich w rozumieniu lit. h) załącznika I oraz załącznika II do rozporządzenia podstawowego lub ceł przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I, II i III do rozporządzenia podstawowego.
- (116) Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DDS niezależnie od tego, czy w ogóle przywozi lub nabywa na rynku krajowym jakiegokolwiek materiały do produkcji oraz czy zapłacił cła i podatki nałożone na te zakupy. Aby uzyskać świadczenie, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu towarów bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych materiałów do produkcji pochodził z przywozu ani że którykolwiek materiał do produkcji lub usługa zostały zakupione na rynku krajowym, ani też że cła przywozowe lub krajowe podatki pośrednie zostały zapłacone. W związku z powyższym nie ma różnicy w stawce cła zwrotnego stosowanego w stosunku do przedsiębiorstwa realizującego wszystkie etapy produkcji materiałów oraz produktu objętego postępowaniem i do przedsiębiorstwa będącego jedynie eksportującym przedsiębiorstwem handlowym.
- ### 3.2.7.6. Obliczenie kwoty subsydium
- (117) Zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 5 rozporządzenia podstawowego wysokość subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w odniesieniu do potwierdzonych korzyści przyznanych beneficjentowi w ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu zwrotu cła, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy dokument przewozowy określający, między innymi, wysokość środków przyznanych z DDS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium. Ponadto współpracujący producenci eksportujący księgowali środki otrzymane z DDS zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód w momencie dokonywania każdej transakcji wywozowej.
- (118) Aby uwzględnić skutki realizowanego z mocą wsteczną wzrostu stawek, wartość kredytów z DDS, zaksięgowanych w celu wywozu dokonanego między dniem 1 kwietnia a dniem 30 września 2007 r., została w odpowiednich przypadkach podniesiona, jako że rzeczywiste świadczenia od rządu Indii, do jakich przedsiębiorstwa będą uprawnione, są wyższe niż te oficjalnie zgłoszone w momencie wywozu.
- (119) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, gdyż subsydium jest uzależnione od prowadzenia działalności eksportowej i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.
- (120) Siedem przedsiębiorstw wybranych do próby przedstawiło wnioski dowodzące, że mimo tego, iż korzystały one z DDS, nie otrzymały one nadmiernych zwrotów, jako że uiszczone przez nie podatki i cła przywozowe przewyższyły kwoty ceł zwrotnych. Wnioski te zostały odrzucone. W motywach 113 i 115 ustalono, że rząd Indii nie posiadał odpowiedniego systemu weryfikacji, o którym mowa w załącznikach I, II i III do rozporządzenia podstawowego. W postępowaniu wykazano, że przedsiębiorstwa te nie prowadziły żadnych rejestrów konsumpcji ani żadnych innych wewnętrznych systemów sprawozdawczych, w których odnotowywano by możliwe nadmierne umorzenia. Takie sprawozdania były tworzone przez przedsiębiorstwa w trakcie wizyt weryfikacyjnych i zasadniczo obejmują podatki płacone przez przedsiębiorstwa ogółem.
- (121) W razie braku dozwolonych systemów ceł zwrotnych lub systemów substytucji ceł zwrotnych korzyścią stanowiącą podstawę środków wyrównawczych jest umorzenie kwoty cła zwrotnego przysługującego w ramach DDS. W przeciwieństwie do informacji ujawnionych przez rząd Indii, Texprocil i niektórych eksporterów, rozporządzenie podstawowe przewiduje nie tylko wyrównanie „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) do

rozporządzenia podstawowego, wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku warunki te nie zostały jednak spełnione. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu weryfikacji, powyższy wyjątek dotyczący systemów ceł zwrotnych nie ma zastosowania, stosuje się natomiast zwykłą zasadę wyrównywania kwot ceł zwrotnych w miejsce jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie obciąża organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczającego dowodu pozwalającego odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji. Należy także zauważyć, że dodatkowe badanie przez władze indyjskie, przy braku skutecznie stosowanego systemu weryfikacji, musi być przeprowadzone w odpowiednim czasie, tj. zwykle przed weryfikacją przeprowadzoną na miejscu w trakcie dochodzenia dotyczącego środka wyrównawczego.

- (122) W odróżnieniu od tego, co utrzymują niektórzy producenci eksportujący, nawet środki w ramach DDS generowane poprzez wywóz produktów nieobjętych postępowaniem musiały zostać uwzględnione przy ustalaniu kwoty stanowiącej podstawę środków wyrównawczych. W ramach DDS nie ma obowiązku wykorzystania środków pochodzących z tego programu wyłącznie na dany produkt. W konsekwencji produkt objęty postępowaniem może korzystać z wszystkich środków generowanych w ramach DDS.
- (123) W ODP wszystkie przedsiębiorstwa z próby statystycznej skorzystały z programu DDS, uzyskując marginesy subsydiów w wysokości od 1,45 % do 7,57 %.

3.2.8. Program dotyczący funduszu rozwoju technologicznego (TUFS)

3.2.8.1. Podstawa prawna

- (124) Program dotyczący funduszu rozwoju technologicznego (TUF) został wprowadzony rozporządzeniem Ministra ds. Włókiennictwa rządu Indii opublikowanym w Dzienniku Ustaw Indii część nadzwyczajna I sekcja I z dnia 31 marca 1999 r. (zwanym dalej „rozporządzeniem”). Wdrażanie programu ustalono na okres od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 marca 2004 r. Został on rozszerzony do dnia 31 marca 2007 r., a następnie rozszerzony ponownie do końca ODP.

3.2.8.2. Kwalifikowalność

- (125) Nowi producenci i producenci działający na rynku przetwarzania bawełny, tekstyliów i produktów z juty kwalifikują się do otrzymania świadczeń w ramach programu.

3.2.8.3. Zastosowanie w praktyce

- (126) Celem programu jest pomoc w modernizacji technologii w przemyśle bawełnianym i produktów z juty, włącznie z jednostkami zajmującymi się przetwarzaniem włókien,

przędzy, tkanin, odzieży i ubrań gotowych. Program oferuje różne rodzaje pomocy w formie subsydiów inwestycyjnych, subsydiów na spłatę odsetek lub pokrycie różnic kursowych dla pożyczek w obcych walutach. Konkretnie projekty pomocy w ramach programu różnią się pomiędzy branżami włókienniczą i produktów z juty oraz pomiędzy sektorami wykorzystującymi krosna mechaniczne i krosna ręczne. TUFS obejmujące następujące programy:

- a) 5-procentowy zwrot standardowych odsetek pobieranych przez agencje udzielające pożyczek terminowych w rupiach; lub
- b) pokrycie 5 % wahań w kursach walut (odsetki i spłata) od podstawowej stopy oprocentowania pożyczek w walutach obcych; lub
- c) 15-procentowy kredyt powiązany z subsydem inwestycyjnym w sektorze włókienniczym i w sektorze produktów z juty; lub
- d) 20-procentowy kredyt powiązany z subsydem inwestycyjnym w sektorze wykorzystującym krosna mechaniczne; lub
- e) 5-procentowy zwrot wraz z 10-procentowym subsydem inwestycyjnym, przeznaczone na konkretne maszyny służące od obróbki; oraz
- f) 25-procentowe subsydyum inwestycyjne na zakup nowych maszyn i wyposażenia dla procesów przed użyciem krosien i po ich użyciu, na krosna ręczne lub poprawę jakości krosien ręcznych oraz na wyposażenie do testowania i badania w jednostkach wykorzystujących do produkcji krosna ręczne.

- (127) W dochodzeniu ustalono, że dwa przedsiębiorstwa w próbie statystycznej otrzymały świadczenia w ramach TUFS na zakup maszyn wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwa te otrzymały odpowiednio zwrot zapłaconych odsetek od zaciągniętych pożyczek (program a)) oraz 10-procentowe subsydyum inwestycyjne przeznaczone na zakup maszyn połączone z 5-procentowym zwrotem zapłaconych odsetek (program e)).

- (128) Rozporządzenie zawiera wykaz typów maszyn, których zakup jest subsydiowany w ramach TUFS. Aby otrzymać świadczenie z TUFS, przedsiębiorstwa wnioskują do banków komercyjnych lub innych instytucji udzielających pożyczek, które udzielają pożyczek przedsiębiorstwom w oparciu o własną niezależną ocenę zdolności kredytowej pożyczkobiorców. W przypadku gdy pożyczkobiorca kwalifikuje się do otrzymania subsydiów na zwrot odsetek w ramach programu, banki komercyjne przesyłają wniosek do „agencji węzłowej”, która następnie uwalnia kwotę świadczenia na rzecz zaangażowanego banku komercyjnego. Ostatecznie banki komercyjne zaliczają otrzymane środki na konto pożyczkobiorcy. Agencje węzłowe otrzymują zwrot nakładów od indyjskiego Ministerstwa ds. Włókiennictwa. Rząd Indii przekazuje wymagane fundusze do dyspozycji agencji węzłowych raz na kwartał.

3.2.8.4. Uwagi do ujawnionych informacji

- (129) Zainteresowane strony nie dostarczyły żadnych uwag dotyczących tego programu.

3.2.8.5. Wnioski

- (130) Program TUFs stanowi subsydlum w rozumieniu przepisów art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i), jako że dotyczy on bezpośrednich transferów funduszy w formie grantów od rządu. Subsydlum oferuje korzyści poprzez zmniejszenie kosztów finansowych i odsetek na zakup maszyn.
- (131) Subsydlum uznaje się za mające charakter szczególny, a zatem za kwalifikujące się do środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 ust. 2 lit a) rozporządzenia podstawowego, jako że jest ono oferowane branży lub grupie branż, włącznie z producentami produktu objętego postępowaniem.

3.2.8.6. Obliczenie kwoty subsydlum

- (132) Kwota subsydlum została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty zaoszczędzonej przy zakupie maszyn przez przedsiębiorstwa beneficjentów poprzez rozłożenie subsydlum na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich dóbr inwestycyjnych. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, która odnosi się do ODP, została dostosowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie dochodzenia przeglądownego była właściwa dla wyżej wymienionego celu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydlum przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego uzyskanego z wyrobów włókienniczych w ODP jako właściwy mianownik, jako że subsydlum nie jest przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych towarów.
- (133) Kwota subsydlum na odsetki została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty rzeczywiście zwróconej w ODP przedsiębiorstwom, których to dotyczy, powiązanej z odsetkami zapłaconymi w odniesieniu do pożyczek komercyjnych zaciągniętych na zakup odpowiednich maszyn. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydlum przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego uzyskanego z wyrobów włókienniczych w ODP jako właściwy mianownik, jako że subsydlum nie jest przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych towarów.
- (134) Dwa przedsiębiorstwa z próby statystycznej skorzystały w ODP z tego programu, uzyskując subsydlum w wysokości od 0,01 % do 0,31 %.

3.2.9. Program kredytu eksportowego (przedwysyłkowego i powysyłkowego) (ECS)

3.2.9.1. Podstawa prawna

- (135) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym IEC D nr 02/04.02.02/2006-07 (Kredyt eksportowy w walucie zagranicznej) i w Okólniku głównym IEC D nr 01/04.02.02/2006-07 (Kredyt eksportowy w rupiach) oraz w Okólniku głównym DBOD.DI-R(Exp.)No.01/04.02.02/2007-08 (wersja skonsolidowana zarówno dla kredytów eksportowych w rupiach, jak i walutach zagranicznych) Indyjskiego Banku Rezerwy („RBI”), adresowanych do wszystkich banków komercyjnych w Indiach w ODP. Okólniki główne są regularnie aktualizowane.

3.2.9.2. Kwalifikowalność

- (136) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe.

3.2.9.3. Zastosowanie w praktyce

- (137) W ramach tego programu RBI obowiązkowo ustala maksymalny pułap stóp procentowych stosowanych do kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak też w obcej walucie, którymi banki komercyjne mogą obciążać eksportera. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu kredytu eksportowego przedwysyłkowego („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed wywozem, oraz programu kredytu eksportowego powysyłkowego, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu wywozu. RBI zleca również bankom komercyjnym udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.
- (138) W wyniku funkcjonowania powyższego okólnika głównego RBI eksporterzy mogą uzyskać kredyty eksportowe według preferencyjnych stóp procentowych względem stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), ustalanych na podstawie warunków czysto rynkowych.

3.2.9.4. Uwagi do ujawnionych informacji

- (139) Rząd Indii twierdził, że w przypadku ECS Komisja nie przeprowadziła badań w świetle przepisów załącznika I lit. k) porozumienia w sprawie subsydlów i środków wyrównawczych (ASCM) oraz że kredyty eksportowe, udzielane zarówno w indyjskich rupiach, jak i w walucie obcej, nie podlegały środkom wyrównawczym, w szczególności z uwagi na fakt, że w przypadku pożyczek udzielanych w walucie obcej banki miały możliwość udzielania ich przy zastosowaniu „konkurencyjnych stóp w skali międzynarodowej”.

- (140) Należy zauważyć, że do programów kredytów eksportowych, o których mowa w motywie 135, nie ma zastosowania załącznik I pkt k) ASCM, ponieważ tylko finansowanie wywozu przez minimum dwa lata może być postrzegane jako „kredyt eksportowy” w rozumieniu tego przepisu. Dzieje się tak dlatego, że definicja ta pochodzi z porozumienia OECD w sprawie wytycznych dla oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W związku z tym argument został odrzucony.

3.2.9.5. Wnioski

- (141) Po pierwsze, preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS ustanowionego przez okólniki RBI, o których mowa w motywie 135, mogą obniżać koszty odsetek dla eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku mogą przynosić korzyść danemu eksporterowi w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest jako takie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania pożyczkobiorcom finansującym wywóz korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.
- (142) Mimo iż kredyty na warunkach preferencyjnych w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, korzyść jest wkładem finansowym ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani porozumienie WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM) nie wymaga opłaty ponoszonej z rachunków publicznych, np. zwrotu kosztów banków komercyjnych przez rząd Indii, celem ustanowienia subsydium, a jedynie wydanego przez rząd polecenia dalszego wykonywania funkcji opisanych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „publiczny” zgodnie z zapisem art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI określa kierunki dla podmiotów prywatnych, ponieważ banki komercyjne są związane nakładanymi przez bank rezerw warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami dla stóp procentowych na kredyty eksportowe ustanawianymi w okólnikach RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną kwotę swoich kredytów bankowych netto na finansowanie wywozu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są okólnikiem RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia

podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należałyby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.

- (143) Subsydium to uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, oraz są uwarunkowane wynikami wywozu, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.2.9.6. Obliczenie kwoty subsydium

- (144) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami płaconymi z tytułu kredytu eksportowego wykorzystanego w ODP a kwotą, jaka byłaby należna do zapłaty, gdyby zastosowano stopy procentowe zwykłych kredytów komercyjnych. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) przydzielona została całkowitej wysokości obrotu eksportowego w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uwarunkowane wynikami wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych towarów.
- (145) Przedstawiono wiele uwag dotyczących niektórych szczegółów obliczenia korzyści uzyskiwanych w ramach ECS. Obliczenia zostały skorygowane w tych przypadkach, w których wspomniane uwagi zostały uznane za uzasadnione.
- (146) W ODP wszystkie przedsiębiorstwa i grupy przedsiębiorstw z próby statystycznej skorzystały z tego programu, uzyskując stopy w wysokości do 1,05 %; w przypadku jednego przedsiębiorstwa korzyść została uznana za nieznaczną.

3.3. Kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych

- (147) Kwota subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, określona ad valorem w odniesieniu do producentów eksportujących wyniosła między 5,2 % a 9,7 %.
- (148) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego limit subsydiów dla przedsiębiorstw współpracujących niewłączonych do próby statystycznej, obliczony na podstawie średniej ważonej limitu subsydiów ustalonej dla przedsiębiorstw współpracujących włączonych do próby, wyniósł 7,7 %. Biorąc pod uwagę wysoki całkowity poziom współpracy dla Indii (95 %), pozostały limit subsydiów dla wszystkich innych przedsiębiorstw ustalono na poziomie ustalonym dla przedsiębiorstwa o najwyższym indywidualnym marginesie, czyli 9,7 %.

Program subsydiów → Przedsiębiorstwo/ grupa przedsiębiorstw ↓	DEPS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZ/EOU	ITES	ECS	DDS	TUFS	Razem
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd.	3,96 %						brak	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd.	0,5 %	0,09 %	brak	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (149) Zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami niniejszego częściowego przeglądu okresowego wskazanymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia ustalono, że poziom subsydiowania w odniesieniu do producentów współpracujących uległ zmianie. Należy zatem odpowiednio zmienić stawkę cła wyrównawczego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 74/2004.
- (150) Jako że poziom usuwający szkodę był wyższy, obecnie obowiązujące ostateczne cło wyrównawcze obliczone zostało w oparciu o marginesy środków wyrównawczych. Jako że marginesy subsydiów ustalone w trakcie przeglądu również nie przekraczały poziomu usuwającego szkodę, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wysokość cła ustala się w oparciu o marginesy subsydiów.
- (151) Margines subsydiów przedsiębiorstwa Pasupati Fabrics, które nie zostało objęte niniejszym przeglądem, został zachowany na poziomie ustalonym w dochodzeniu pierwotnym, jako że zgodnie z ustaleniami korzystało ono z programu subsydiów nieobjętym niniejszym postępowaniem.

- (152) Przedsiębiorstwa, co do których ustalono, że były one powiązane, uznano za pojedynczą osobę prawną (grupę) do celów pobierania cła i z tego względu nałożono na nie cło wyrównawcze w takiej samej wysokości. W celu zapewnienia odpowiedniego wyrównania wykorzystano wielkość wywozu produktu objętego postępowaniem w ODP, dokonanego przez te grupy.
- (153) Przedsiębiorstwo wybrane do próby statystycznej Prem Textiles przedłożyło w trakcie dochodzenia przeglądownego informacje wskazujące, iż zmieniło ono nazwę na „Prem Textiles (International) Pvt. Ltd.”. Po zbadaniu tych informacji i stwierdzeniu, że zmiana nazwy w żaden sposób nie wpływa na ustalenia niniejszego przeglądu, zdecydowano o uznaniu tego wniosku i o zmianie nazwy przedsiębiorstwa na „Prem Textiles (International) Pvt. Ltd.” na potrzeby niniejszego rozporządzenia.
- (154) Biorąc pod uwagę wysoki całkowity poziom współpracy dla Indii (95 %), pozostałe cło wyrównawcze dla wszystkich innych przedsiębiorstw ustalono na poziomie ustalonym dla przedsiębiorstwa o najwyższym indywidualnym marginesie, czyli 9,7 %.
- (155) W związku z powyższym zastosowanie będą miały cła wyrównawcze na następującym poziomie:

Przedsiębiorstwo/grupa przedsiębiorstw	Stawka cła (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing i Manufacturing Co. Ltd., Bombaj N W Exports Limited, Bombaj Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Bombaj	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Bombaj Incotex Impex Pvt. Limited, Bombaj	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd., Bombaj	8,2 %
Intex Exports, Bombaj Pattex Exports, Bombaj Sunny Made-Ups, Bombaj	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Bombaj	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Bombaj	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Bombaj	5,2 %
Producenci współpracujący niewybrani do próby statystycznej	7,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,7 %

- (156) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw wymienionych w tym rozporządzeniu ustalono na podstawie informacji uzyskanych w bieżącym postępowaniu. Odzwierciedlają one zatem sytuację dotyczącą tych przedsiębiorstw, ustaloną podczas dochodzenia. Wymienione stawki cła (w przeciwieństwie do średnich stawek stosowanych wobec przedsiębiorstw wymienionych w załączniku I i do krajowych stawek stosowanych wobec „wszystkich innych przedsiębiorstw”) są wyłącznie stosowane do przywozu produktów pochodzących z Indii wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwa, a więc przez konkretne wymienione osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązаныmi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (157) Wszelkie wnioski dotyczące stosowania stawek cła wyrównawczego ustalonych dla poszczególnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy jednostki lub po ustanowieniu nowej jednostki produkcyjnej lub sprzedaży) należy kierować do Komisji z podaniem wszystkich istotnych informacji, w szczególności dotyczących zmian w działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją i sprzedażą eksportową mającą związek ze zmianą nazwy czy zmianą w produkcji i sprzedaży jednostek. Komisja, w stosownych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym zmieni odpowiednio rozporządzenie poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 74/2004 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywożoną bieliznę pościelową z włókien bawełnianych, czystych lub mieszanych ze sztucznym tworzywem lub lnem (len nie może być włóknem dominującym), bieloną, barwioną lub drukowaną, pochodzącą z Indii, aktualnie sklasyfikowaną w ramach kodów CN ex 6302 21 00 (kody TARIC 6302 21 00 81 i 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (kod TARIC 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (kod TARIC 6302 31 00 90) oraz ex 6302 32 90 (kod TARIC 6302 32 90 19).

2. Stawka cła stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, dla produktów wytworzonych przez następujące przedsiębiorstwa wynosi:

Przedsiębiorstwo	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing i Manufacturing Co. Ltd., Bombaj	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Bombaj	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Bombaj	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Bombaj	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Bombaj	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd., Bombaj	8,2	A492
Intex Exports, Bombaj	7,6	A904
Pattex Exports, Bombaj	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Bombaj	7,6	A906

Przedsiębiorstwo	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Bombaj	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd., Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, Nowe Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Bombaj	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Bombaj	5,2	A497

3. Stawka cła stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocenieniem dla produktów wytworzonych przez przedsiębiorstwa wyszczególnione w załączniku wynosi 7,7 % (dodatkowy kod TARIC A498).

4. Stawka cła stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocenieniem dla produktów wytworzonych przez przedsiębiorstwa niewyszczególnione w ust. 2 i 3 wynosi 9,7 % (dodatkowy kod TARIC A999).

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące cel.”.

Artykuł 2

Załącznik do rozporządzenia (WE) 74/2004 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Dodatkowy kod Taric: A498

Ajit Impex	Bombaj
Alok Industries Limited	Bombaj
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	Nowe Delhi
At Home India Pvt. Ltd	Nowe Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	Nowe Delhi
Beepee Enterprise	Bombaj
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Bombaj
Chemi Palace	Bombaj
Consultech Dynamics	Bombaj
Cotfab Exports	Bombaj
Country House	Nowe Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Bombaj
Deepak Traders	Bombaj
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	Nowe Delhi
Eleganza Furnishings Pvt. Ltd	Bombaj
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt. Ltd	Nowe Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Bombaj
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Bombaj
Heirloom Collections (P) Ltd	Nowe Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Bombaj

Himalaya Overseas	Nowe Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	Nowe Delhi
Indian art. and Crafts Syndicate	Nowe Delhi
Indian Craft Creations	Nowe Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	Nowe Delhi
Kabra Brothers	Bombaj
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Bombaj
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	Nowe Delhi
Lalit & Company	Bombaj
Manubhai Vithaldas	Bombaj
Marwaha Exports	Nowe Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	Nowe Delhi
M/s. Opera Clothing	Bombaj
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Bombaj
Natural Collection	Nowe Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Bombaj
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	Nowe Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Bombaj
Radiant Expo Global Pvt. Ltd	Nowe Delhi
Radiant Exports	Nowe Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Bombaj
Redial Exim Pvt. Ltd	Bombaj
S. D. Entreprises	Bombaj
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt. Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Bombaj

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	Nowe Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Bombaj
Shivani Exports	Bombaj
Shivani Impex	Bombaj
Shrijee Enterprises	Bombaj
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Bombaj
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Bombaj
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Bombaj
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Bombaj
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Bombaj
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Bombaj
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Bombaj
Trend Setters	Bombaj
Trend Setters K.F.T.Z.	Bombaj
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Bombaj
Valiant Glass Works Private Ltd	Bombaj
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Bombaj
Yellows Spun and Linens Private Limited	Bombaj”